

גנו של בורנט

ליידי גרגורי

הזקן קיבל אותו יפה ובמשך הזמן הבן שאל האם
הוא יודע אייפה גנו של בורנט.

"אני בן מאה שנה" אמר הזקן "ועוד לא שמעתי על
המקום זהה. אבל אח שלי, שהוא גדול ממנו
במאה שנה, יתכן יידע."

לכן למחرات הזקן נתן לבן המלך סירה, וכoon אותו
AIR להגיע לביתו של האח. גם שם קיבלו אותו יפה,
האכילו והשקו אותו, וגם הלינו. אבל כאשר בן המלך
שאל על גנו של בורנט אמר הזקן "אני בן מאתיים
שנה אבל עוד לא שמעתי על המקום זהה. אבל אל
תתיאש, לך לأخי שהוא גדול ממנו במאה שנה,
ואולי הוא ידע."

וכך למחرات בן המלך נכנס לסירה והפליג למקום בו
חי الأخ השלישי, הגדל מתקודמים, אך כשנשאל
על גנו של בורנט אמר "איני יודע, למרות שאני בן
שלוש מאות שנה. אבל אוכל להגיד לך מי כן ידע.
תמשיך להפליג עד שתגיע לחוף של אגם. שם
תמצא ברבור זכר גדול, והוא יכול להגיד לך אם איifa
הגן הזה ואפיו להביא אותך לשם, אם תבקש אותו
ייפה".

לפני זמן רב היה מלך באירלנד והוא לו שלושה
בניים, אחד מהם היה קצט טיפש. קרה שהמלך
חלה. הוא קרא לבנים שלו ואמר כי הדבר היחיד
שיכול לרפא אותו הם תפוחים מגנו של בורנט. הוא
ביקש מהם שיילכו לחפש את הגן, כי הוא במקום
רחוק ואיש לא ידע איifa זה.

שלושת הבנים רתמו את הסוסיהם ויצאו לדרך
ביחד. אך כשהגיעו לפרשת דרכיהם החליטו שככל
אחד מהם יבחר דרך אחרת ויחפש לבדו את גנו של
بورנט. הם נדברו להפגש באותו המקום בעבר שנה
ויום.

הבן השלישי שהיה, כאמור, קצט טיפש, בחר את
הדרך המשובשת ביותר והלך בה עד שהגיע לבית
שלצד הדרך. הוא נכנס וראה שם איש זקן שאמר לו
מיד "יבורך באו של בן מלך אירלנד!"
הבן הופתע כי לא חשב שמייסחו יכיר אותו. אבל

ניסתה להMRIIA שוב ושוב כי כעת נוספת נוסף לבחור עמוסה הייתה גם בתפוחים, אבל בסוף הצלילה להתרומות לאויר והביאה אותו לבתו של הזקן. בנו של המלך נתן ל זקן תפוח אחד, זהה נגס בו וטור רגע כל שנות גילו ירדו ממנו והפרק לנער בן חמיש-עשרה.

כך היה גם לשני הזקנים האחרים, להם בן המלך נתן את התפוחים.

אחרי כל זה הבן הטיפש, במקום לילכת הביתה לאבא המלך, חזר לפרשת הדרכים ומאתר שעברה כבר שנה ויום התישב בצל העץ כדי לחכות לאחים שלו. כך ישב ונרדם.

עבור זמן חזרו גם שני האחים האחרים וראו אותו עם שק התפוחים. הם גנבו לו את השק, חזרו לאביהם ונתנו לו לאכול את התפוחים, והוא הבריא מיד. אך הם גם סיפרו למלך שהבן הטיפש הביא תפוחי רעל שעולים היו להמית אותו.

הדבר הטעיס את המלך והוא אמר למשרת שלו "לרי ליר איפה שיושב הבן הטיפש שלי והרוג אותו. כרות את לבו מגופו וזרוק אותו לכלבים שבשער, כי

בן המלך המשיך בסירה שלו עד שהגיע למקום בו עמד ברבור זכר גדול.

"האם תוכל להגיד לי איפה גנו של בורנט?" שאל "והאם תוכל להגיד אוטי לשם?"

"אכן" אמר הברבור "אני מחויב למי שסיפר לך עלי. אבל התפוחים האלה נשמרים היטב על ידי שלושה זקנים. הם ערימים תמיד וישנים רק שלוש שעות כל שבע שנים. אבל מאחר שבבדיקה הגיעו אותם שלוש השעות בהן הם ישנים, אוכל להגיד אוטי לשם".

הוא פרש את כנפיו והזמין את בן המלך להתישב על גבו. אמנם לקח לו זמן להMRIIA עם האיש הכבד על גבו, אך בסוף התרומות לאויר והביא את בן המלך אל גנו של בורנט. סביב הגן עמד קיר גבוה, אבל הברבור עבר מעליו, והורד את בן המלך בגן. החבור מילא שק שלם בתפוחים מהגן, וכשגמר התהלך סביב עד שראה בית קטן בגן. הוא נכנס פנימה וראה שם נערה יפהפה ישנה. הוא לא רצה לעיר אותה, אבל מצא לידה טבעות וביריות זהב, אותן לקח אותו.

כעת הוא עלה שוב על גבו של הברבור. הציפור

סתירה, שהפכה את ראשו לאבן. כשהמלך שמע זאת, הבין שני הבנים שלו שיקרו ולא הם שהביאו את התפוחים, אלא דווקא הבן הצעיר. הוא התחיל להתאבל מאד על קר שלא יראה אותו יותר חי.

כשהמשרת שמע זאת אמר "אולי תרצה לדעת אם בקר חי?" "ארצה זאת מכלنبي" ענה המלך.

"הוא חי ומתגורר בעיר." אמר המשרת.

כשהגברת הצעירה שמעה זאת, ביקשה מיד מהמשרת שיוביל אותה לצעיר, והם הלכו לשם ומצאו אותו, מתגורר על עץ ומתקיים מאגוזים ופירות עיר.

"אם אתה לקחת תפוחים מגני?" שאלת הצעירה. "כן, אני זה" ענה בן המלך. "ומה לך מביתך?" שאלת. והוא שם את ידו בכיסו והוציא את טבעות ובריות הזהב.

אזי היא ידעה שהוא האיש ונישאה לו והם חיו עוד זמן רב ביחד, ושמחה רבה הייתה בביתו של מלך אירלנד.

איןני רוצה אותו או כל דבר אחר שלו." המשרת הלך לעיר אך ריחם על הצעיר וכשה שאל "מדוע אמר לךABA להרוג אותי?" המשרת סיפר לו על מעשיו של המלך. ואז אמר הצעיר "כנס לעיר ותראה שם חוגלה. הרוג אותה ותוציא את לבה, כי הוא דומה לב אדם. הביא את הלב לביתו של אבי וזרוק אותו לכלבים".

המשרת ריחם על הצעיר ועשה קר, ובן המלך נשאר בעיר.

לא עבר זמן רב ולبيתו של המלך הגיעו איש צעירה יפה במרכבה רתומה לארבעה סוסים. היא פנתה לממלך ואמרה "שלח לי הנה את בעלי לעתיד". המלך שלח אליה את הבן הראשון והיא שאלת אותו "אם אתה לקחת תפוחים מהגן שלי?" והוא ענה "כן, אני". ואז היא שאלת "ומה לך מביתך שלי?" וזה התחיל למציא שקרים, שלקח דבר זה או אחר. על זה היא נתנה לו סטירה חזקה עד שראשו הפרק קשה כמו אבן בקיר.

אזי המלך שלח אליה את הבן השני והיא שאלת אותו אותן השאלות, וגם הוא ניסה לשקר וקיבל